

steriet —, ville de faa at vide, at Statens Østersregale meget vel kan forsyne alle Østersspisere her med de fornødne Østers. Og særlig Limfjordsøsterserne ere jo mange Gange bedre end de indførte, der ofte ere fiskede i fremmede Landes Floders Munding med Kloakafløbsvand og meget ofte ere forgiftede. Det er ikke sjældent, at man hører om Østersforgiftninger. Sundhedskollegiet maa ofte avertere om disse fremmede Østers' Sundhedsfarlighed. De Folk, der blive syge, maa tage den Skade, de selv have udsat sig for, men værre er det økonomisk set, at vi lade henved 1 Mill. danske Østers ynkelig dø af Alderdom ude paa Østersbankerne i Limfjorden, samtidig med at vi lade fremmede daarlige Østers gaa billig ind og unddrage de danske Fiskere og Statskassen en meget betydelig Indtægt. Her maa der ske en Forandring. Man kan gaa den Vej at frigøre Statsregalet, og Indførsel af fremmede Østers maa saa frigives, og da kunne de danske Østers sagtens konkurrere med de indførte. Naar man derimod præmierer Indførsel af Østers med 5 Øre pr. Stk., er Konkurrencen alt for ulige for de danske Fiskere. En dansk Fisker tjener omtrent 6 Øre ved at fiske en Øster, Staten faar $6\frac{1}{5}$ Øre, uanset, om Østersen dør, efter at den har passeret Kontrollen, uanset, om den bliver fordaeruet eller ej. Dette Forhold er saa grelt og iøjnefaldende, at det taler for sig selv. Her maa der foregaa en Forandring.

Jeg har endelig Lyst til at omtale Positionen: „ubenævnte Varer“. Jeg er der den højtærede Minister taknemmelig for, at Varer, der, medens de ere i Toldvæsenets Værge, ere blevne beskadigede ved Ildsvaade, Oversvømmelse osv., beskattes i Forhold til deres Værdi i Stedet for efter de almindelige Regler. Det er et Billighedshensyn. Og endnu mere glad er jeg ved den næste ny Bestemmelse, der gaar ud paa, at en Fortegnelse over de Varer, som ifølge deres Beskaffenhed ikke kunne henføres under Tariffens andre Positioner og derfor henføres under denne Position: „ubenævnte Varer“, aarlig skulle forelægges Rigsdagen. Disse ny opdukende Varer, som man ikke kendte paa det Tidspunkt, da Toldloven blev lavet, henføres under denne Position: „ubenævnte Varer“ og beskattes efter Værdien. Der er i den nuværende Toldlov adskillige Varer henførte under denne Position, og det vil selvfølgelig ogsaa blive Tilfældet fremtidig. Men skønt jeg er Finansministeren overordentlig taknemmelig for, at der

træffes den Forholdsregel, at Rigsdagen gøres opmærksom paa saadanne ny Varers Fremkomst, saa at den, hvis den mener, at de ikke bør fortoldes efter denne Sats, men paa anden Maade, kan tage Beslutning derom ved en Ændring i Toldloven, havde jeg dog hellere set, at Positionen: „ubenævnte Varer“ helt udgik, ikke saa meget for den fiskale Betydning, en saadan Forandring vilde have — den vilde selvfølgelig ikke blive stor —, men for den principielle Betydnings Skyld. Det vilde have den Betydning, at i samme Øjeblik denne Position stryges, bliver Princippet i Toldloven Frihandelsprincippet. Princippet bliver da, at alle Varer indføres frit med Undtagelse netop af de i Toldloven nævnte, medens Princippet nu er, at alle Varer ere toldpligtige undtagen de i Toldloven som toldfri anførte. Dernæst er der den førnævnte Vanskelighed, som vor Forfatning frembyder. Det kan nemlig udmærket godt hændes, at der fremkommer en ny Vare, som Folketinget finder bør være toldfri, medens Landstinget mener, den bør være toldpligtig, og naar Tingene saa ikke blive enige, vil den efter den nuværende Ordning vedblive at være toldpligtig med den 10 pCts Sats, indtil Tingene blive enige om noget andet. Men dersom det blev ordnet, som jeg ønsker det, vilde Forholdet være omvendt, idet Varen vilde gaa frit ind, indtil Tingene enes om at lægge Told paa den.

Til Slut vil jeg fremføre nogle korte politiske Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der forleden fremsattes af det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam), og særlig den Udtalelse, at Venstremænd maatte være skamfulde ved, at en Venstreminister mente at kunne byde Befolkningen et Toldlovsforslag som dette. Jeg ved ikke, om jeg er saa forhærdet og forblindet af Partifanatisme, som det ærede Medlem synes at mene, at alle maa være, der ikke se saaledes paa Sagen som han. Men jeg har søgt at slaa koldt Vand i Blodet og undersøgt, hvorledes Venstre i tidligere Tider har taget paa denne Sag. Som jeg allerede har nævnt, staar det her foreliggende Forslag ikke paa noget som helst Punkt i Strid med vort Program af 1872, heller ikke med Venstrereformpartiets Valgopraab ved de seneste Valg og heller ikke i Strid med den Udtalelse til Vælgerne, vi fremsatte den 26. Januar 1905. Derfor kan jeg ikke erkende, at en Venstremænd behøver at se paa Forslaget med nogen som helst Skamfuldhed. Jeg er tværtimod stolt af at tilhøre et Parti,